

[Tove Lindbo Larsen]

kr. for DSB's vedkommende og ca. 20 mio. kr. for HT. Dertil kommer en række andre offentlige trafikskelskaber, hvis tab også må tælles i millioner kroner. Trafikministeren har fortalt os, at det vil betyde et fald i den kollektive trafik på ca. 6 pct.

Til trods for dette har trafikministeren flere gange her i salen svaret mig ret positivt på mine spørgsmål om, hvad regeringen vil gøre på trafikområdet for københavnere og for dem, som kommer og besøger os. Det har ikke manglet på pæne ord, men det eneste, der er sket indtil nu, er forringelser.

Vi har fået stillet en handlingsplan i udsigt – vi ved ikke, hvad den vil indeholde – og vi har også fået stillet i udsigt, at man måske kan lave en konference om sagen.

Miljøministeren undskylder sig med, at vægtafgiften er steget, og at det måske betyder, at man skaffer sig af med bil nr. 2. Det kan da godt være, hvis man har sådan én. Et omvendt regnestykke kunne jo være, at jo flere kilometer man kører, jo billigere bliver den samlede kilometerpris.

Miljøministeren peger også på, at det vil være fint, hvis flere ville tage cyklen. Men det kræver større trafikikkerhed for cyklisterne. Men også her har regeringen skåret ned på bevillingerne. Jeg tænker på de konti, der skal levere midler til bl.a. cykelstier og anden trafikikkerhed. Det kræver også en renere luft, og det kan katalysatorer eller en betalingsring ikke klare alene.

En moderne storby kræver en effektiv, moderne kollektiv trafik. Nu kunne man forestille sig, at regeringen ville sætte taksterne ned for at afhjælpe problemerne, hvilket Socialdemokratiet har med i sin plan Gang i 90'erne, men det er absolut ikke tilfældet. En uændret konkurrenceevne mellem personbiler og den kollektive trafik ville kræve en takstnedsættelse på 14 pct. Tværtimod har ministeren stillet takstforhøjelser i udsigt. Altså vil det hele blive forværret: flere biler på gaderne, forringet offentlig trafik og større forurening.

Dengang et flertal flyttede ansvaret for S-togsdriften fra HT tilbage til DSB, blev det stillet i udsigt, at nu skulle S-togsdriften moderniseres, både struktur og materiel. Der er planer nok, men ikke en krone på finansloven i 1990, ikke en krone på budgettet i 1991, ikke en krone på budgettet i 1992. Der er 200 mio. kr. til

nyanskaffelser i 1993. Hvad med forbindelsen fra Hovedbanegården gennem Amager til den internationale lufthavn i Kastrup? Der kunne stilles mange flere spørgsmål.

Jeg startede med at sige, at det er en sort dag i dag, og det bliver værre og værre, jo mere forurenede byerne bliver.

Lykketoft (S):

For nogle år siden var der et gidseldrama i bankboksen på Nørrebro i Stockholm, og det fortælles, at det endte med, at gidslerne i meget høj grad solidariserede sig med gidseltagerne, ligesom gled ind i deres tankegang.

Det er en historie, jeg tit kommer til at tænke på, når jeg møder De Radikale på gangene i disse dage. Det er, som om de radikale folketingsmedlemmer og ministre for alvor er kommet til at tro på statsministerens version om de stridslystne og valglystne Socialdemokrater. Det er, som om der for tiden er lukket af for modtagelse af budskaber, budskaber om, at vi kunne have lavet – mellem Socialdemokratiet og regeringen – også perspektivrige aftaler i forbindelse med finansloven.

Men De Radikale ved det vel i grunden godt. De ved vel godt, at der var et tilbud, der kunne være modtaget, fra Socialdemokratiet, men de ved også godt, at der var og er en statsminister, der siden det konservative landsråd i oktober har sat kursen entydigt efter at lave et forlig med Fremskridtspartiet.

Derfor var der ikke nogen til at modtage noget tilbud. De Radikale var uden indflydelse på regeringens taktik, og i den gidselsituation sætter fortrængningerne ind. Nu er det alt sammen blevet Socialdemokratiets skyld, siger man. Og når vi siger, at vi er særlig berørt over, at forliget med Fremskridtspartiet bryder med aftaler med os, siger man til os, at det bare er noget, vi siger for at drille, fordi vi er taktiske, fordi vi er krakilsk over petitesse, eller hvad man nu kan finde på.

Men jeg vil godt sige til Folketinget, at jeg er personlig stærkt berørt over, at der ikke skulle mere end jagten på 6 stemmer til en finanslov til, for at man brød med noget grundlæggende i skattereformaf-talen. Det synes jeg ikke er nogen petitesse, det siger jeg ikke for at drille.

En gen som helst, der har haft forbindelse med skattereformaf-talens tilblivelse – det gælder i meget høj grad den nuværende økonomi-